

22 Μαΐου 2014

Ο Άγιος Νεομάρτυς Παύλος ο Πελοποννήσιος

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Μαρτύρησε στις 22 Μαΐου το έτος 1818

Καταγόταν από το χωριό Σωποτό ή Αροανία της επαρχίας Καλαβρύτων. Προερχόταν από γονείς πτωχούς μεν αλλά ενάρετους. Στο Άγιο Βάπτισμα ονομάστηκε Παναγιώτης.

Μικρό παιδί ακόμα έφυγε από το χωριό του και πήγε στην Πάτρα, όπου έμαθε την τέχνη του σανδαλοποιού.

Μετά από παραμονή δεκατεσσάρων ετών στην Πάτρα, όπου ασκούσε την τέχνη του, έφυγε και ήλθε στα Καλάβρυτα. Εκεί νοίκιασε ένα εργαστήριο και εργαζόταν στην τέχνη που είχε μάθει.

Συνέβη όμως να κλειστεί φυλακή από τους ιδιοκτήτες, διότι αρνιόταν να δώσει την αύξηση που του ζητούσαν στο ενοίκιο, παρά την αρχική συμφωνία. Για να δείξει δε ότι δεν πρόκειται να δώσει παραπάνω, είπε τον φοβερό λόγο «Τούρκος να γίνω, αν δώσω παραπάνω». Ύστερα όμως πείστηκε και έδωσε το ενοίκιο που του ζητούσαν.

Μετά από αυτά τα γεγονότα έφυγε και πήγε στην Τρίπολη, όπου με δύο φίλους του

γύριζαν τα χωριά κι έλεγε πως είναι Τούρκος, για να τρώνε και να πίνουν ελεύθερα. Συναισθανόμενος όμως ότι αυτό το οποίο έκανε ήταν πνευματική πτώση, πήγε και εξομολογήθηκε αλληλοδιαδόχως σε δύο πνευματικούς, πράγμα που δείχνει πως δεν μπορούσε να ηρεμήσει. Οι πνευματικοί τον παρηγόρησαν, τον νουθέτησαν και τον ενθάρρυναν να μην απογοητεύεται αλλά να ελπίζει στο έλεος και την ευσπλαχνία του Κυρίου.

Μη μπορώντας εκείνος να ησυχάσει, έφυγε από την Τρίπολη και πήγε στο Άγιο Όρος, στην Ι. Μ. Μεγίστης Λαύρας. Εκεί βρήκε τον μοναχό Τιμόθεο, συμπατριώτη του από τους Ρωγούς Καλαβρύτων, ο οποίος τον κράτησε κοντά του, βοηθό του στο διακόνημα του μαγείρου.

Μετά από αρκετό καιρό έγινε μοναχός με το όνομα Παύλος. Ακολούθησε τον γέροντά του Τιμόθεο στην Ι. Μ. Αγίου Παντελεήμονος, Ρωσικό, όπου έμεινε τρία έτη με νηστεία, αγρυπνία και άπειρες μετάνοιες. Σιγά - σιγά άναψε στην καρδιά του ο πόθος του μαρτυρίου. Οι Πατέρες όμως της Μονής και ο Τιμόθεος προσπαθούσαν να τον εμποδίσουν. Για το λόγο αυτό έφυγε και πήγε στη σκήτη της Αγίας Άννης και υποτάχθηκε στον πνευματικό πατέρα Ιερομόναχο Ανανία, στον οποίο εξομολογήθηκε τον πόθο του για ομολογία και μαρτύριο. Ήταν τότε σε ηλικία 25 ετών.

Ο πνευματικός στην αρχή δεν συμφωνούσε, όμως αργότερα, βλέποντας τη σταθερότητά του, ύστερα από έντονη πνευματική δοκιμασία, αφού τον έκειρε μεγαλόσχημο μοναχό, τον άφησε να φύγει με τη σύμφωνη γνώμη των Πατέρων της Σκήτης.

Αρχικά ήλθε και έμεινε αγωνιζόμενος για σαράντα ημέρες στη Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου. Μετά πήγε στο Ναύπλιο, όπου είχε μάθει ότι βρισκόταν ένας ξάδελφός του εξωμότης, και κατόρθωσε να τον επιστρέψει στην πίστη. Με τον ξάδελφό του συνοδίτη πήγε στην Τρίπολη.

Εκεί παρουσιάστηκε στον Μουφτή και του λέει : Θέλω να μου εκδικάσεις μια υπόθεση δίκαια και αληθινά. Κάποτε, σαν ήμουν μικρό παιδί είχα ένα πολύτιμο σκεύος, χρυσό με πολύτιμους λίθους, κάποιος όμως με ξεγέλασε και μου το πήρε, δίνοντας μου ένα άλλο ψεύτικο. Είναι δίκαιο να το πάρω πίσω;

Βεβαίως είναι δίκαιο, απάντησε ο Μουφτής.

Δός μου το -του λέει ο μάρτυρας - γραμμένο.

Μόλις πήρε το έγγραφο ο Άγιος πήγε κατ' ευθείαν στον πασά και του το έδωσε.

Μόλις το διάβασε ο πασάς του λέει : Και ποιος είναι ο αντίδικός σου;

Σύ ο ίδιος, του λέει ο Άγιος.

Εγώ ουδέποτε σε είδα, του απάντησε ο πασάς.

Τότε ο Άγιος του είπε : Πριν από σένα, ήταν άλλος στη θέση σου, ο οποίος με εξαπάτησε. Μου άρπαξε την αληθινή πίστη μου και μου έδωσε την ψεύτικη του Μωάμεθ.

Τότε έκπληκτος ο πασάς του λέει : Σύνελθε και ομολόγησε την πίστη που δέχθηκες χωρίς πίεση ειδ' άλλως θα σε κάψω ζωντανό.

Ακόμα και μύριους θανάτους να μου δώσεις, δεν πρόκειται ν' αρνηθώ την πίστη μου, απάντησε ο Άγιος.

Συνέχισε δε μπροστά σε όλους τους παρισταμένους -συνέβη να γίνεται τότε μια μεγάλη σύναξη Αρχιερέων και χριστιανών προκρίτων της Πελοποννήσου -κάνοντας μια εκπληκτική ομολογία πίστεως, που συνεκλόνησε τους πάντες. Σχολίαζαν δε ότι ο Χριστός έδωσε τέτοια σοφία λόγου στον μάρτυρα, όπως και στους παλαιούς μάρτυρες, εκπληρώνοντας έτσι τον λόγο Του.

Βλέποντας ο πασάς τη σταθερότητά του στην πίστη διέταξε αρχικά να τον κάψουν ζωντανό. Ύστερα όμως άλλαξε γνώμη, για να μην πάρουν οι χριστιανοί τα αποκαΐδια των λειψάνων του και τα τιμούν και διέταξε να τον αποκεφαλίσουν.

Μετά την εκτέλεση της ποινής το λείψανό του έμεινε τρία εικοσιτετράωρα άταφο, φρουρούμενο μήπως πλησιάσει κάποιος χριστιανός να πάρει κάτι.

Αφού πέρασαν οι τρεις ημέρες, με διαταγή του πασά, έριξαν το Άγιο λείψανο στο χώρο συγκέντρωσης των λυμάτων της οικίας του πασά, για να μη μπορούν να το πάρουν οι χριστιανοί. Το Άγιο λείψανο έμεινε στον βρώμικο εκείνο τόπο είκοσι περίπου ημέρες.

Δυο φίλοι του Αγίου σκέφθηκαν να προσπαθήσουν, με τη βοήθεια του Θεού, να βγάλουν από κει τον Άγιο και να τον ενταφιάσουν όπως του έπρεπε. Έτσι ο ένας πήρε ένα μεγάλο καλάθι και τριγύριζε εκεί έχοντας δήθεν κάποια δουλειά. Πράγματι παρατηρώντας από ένα μικρό άνοιγμα είδε το Άγιο λείψανο. Τη νύχτα πήγαν κρυφά οι δύο φίλοι του Αγίου και το έβγαλαν. Αφού έπλυναν το Άγιο λείψανο το μετέφεραν και το έθαψαν μαζί με την κεφαλή του στην Ι. Μ. Αγίου Νικολάου Βαρσών.

Το μαρτύριο του Αγίου συνέγραψε ο Ιερομόναχος Ιάκωβος Βερτσάγιας ο

Ζακυνθινός, Αγιορείτης του Ρώσικου κοινοβίου.